

22. navadna nedelja C

Otrok, opravljaj svoja dela v ponižnosti, potem boš priljubljen pri ljudeh, ki so Bogu po volji. (Sir 3,17)

Prvo berilo

Sirah 3,17-18.20.28-29

Otrok, opravljaj svoja dela v ponižnosti, potem boš priljubljen pri ljudeh, ki so Bogu po volji. Čim večji si, tem bolj bodi ponižen, potem boš našel milost pri Gospodu. Zakaj silna je Gospodova moč, zato ga ponižni povelečujejo. Za naduteževu rano ni zdravila, v njej se je namreč zakoreninila zel hudobije. Srce pametnega pa bo premišljalo modre izreke in uho poslušalca je želja modrega.

Drugo berilo

Hebrejcem 12,18-19.22-24

Bratje in sestre, niste se približali kakšni otipljivi stvari, plamenečemu ognju, mraku, temi, viharju, ne donenju trobente ne glasu besed. Tisti, ki so ga poslušali, so prosili, naj jim ne bi bilo več treba poslušati besede. Vi ste se približali gori Sionu in mestu živega Boga, nebeškemu Jeruzalemu, angelom brez števila in občestvu prvorojencev, ki so zapisani v nebesih, in Bogu, sodniku vseh, in duhovom pravičnih, ki so dosegli popolnost, in srédniku nove zaveze Jezusu in krvi kropljenja, ki glasneje govori kakor Abelova.

Evangelij

Luka 14,1.7-14

Ko je Jezus v soboto prišel na obed v hišo nekega prvaka med farizeji, so ga ti opazovali. Ko je videl, kako si izbirajo prve sedeže, je povabljenim povedal priliko. Govóril jim je: "Kadar te kdo povabi na svatbo, ne sédaj na prvo mesto, ker je lahko povabljen kdo, ki je imenitnejši od tebe, pa bo prišel tisti, ki je povabil tebe in njega, in ti rekel: 'Daj prostor temu!' Takrat se boš začel v sramoti presedati na zadnje mesto. Kadar si povabljen, pojdi in sédi na zadnje mesto, da ti reče tisti, ki te je povabil, ko pride: 'Prijetelj, pomakni se više!' Takrat boš počaščen vpričo vseh, ki so s teboj pri mizi; kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan."

Tistemu, ki ga je povabil, pa je govóril: "Kadar prirejaš kosilo ali večerjo, ne vabi ne prijateljev ne bratov ne sorodnikov ne bogatih sosedov, da te morda tudi oni ne povabijo in ti povrnejo. Nasprotno, kadar prirejaš gostijo, povabi uboge, pohabljene, hrome, slepe, in blagor tebi, ker ti ne morejo povrniti; povrnjeno ti bo namreč ob vstajenju pravičnih."

V razmislek

Učenec je prišel do rabina in ga vprašal: "Nekoč so živeli ljudje, ki so gledali Boga iz obličja v obličje. Zakaj takšnih ljudi ni več?" Rabi je odgovoril: "Ker se nihče več noče tako globoko skloniti!"

Ponižnost nima ničesar skupnega z nevrotično hinavsko krščansko držo, da se delamo nepomembne in majhne, temveč veliko več z notranjim védenjem o našem bistvu, o našem izvoru iz enega Boga, ki se vedno in povsod obrača k malim, šibkim in ponižanim in o naši odvisnosti od Njegovega odpuščanja. To je tisto, kar misli Jezus v evangeliju z zadnjim mestom – zadnje mesto je na strani revnih, lačnih, beguncev, ujetih, brezdomcev – z eno besedo: na strani vseh, ki so izključeni iz naše družbe. S tem vidikom ponižnosti se nahajamo izven trenutnega družbenega komolčarskega vidika, ki ceni skromnost samo še kot taktično premeteno vljudnostno floskulo.

("Skromnost je lepa čednost, daleč pa se pride brez nje!") Prvo berilo pokaže v nasprotju s tem njeno resnično vrednost – prava skromnost je ravnanje, ki spoštuje obstoj drugih in daje šibkim potreben prostor za življenje. Skromnost je glede na to – živeti tam in delati tam, kjer živi in dela Bog vstajenja, vsak na svoj lasten način s svojimi lastnimi sposobnostmi. Potem lahko stojimo na mestu, ki ga je Jezus sam zavzel v našem svetu. Kdor se počuti ponižanega in odrinjenega na rob, vé, da mu stoji ob strani Bog. Privilegiji cenjenih in spoštovanih tega sveta pa izgubijo pred Bogom svojo vrednost. Takšen vidik zahteva spremembo mišljenja in plavanje proti toku!

Po drugi strani pa tudi – koliko notranjega in zunanjega stresa bi odpadlo, če bi se ljudje prenehali boriti za nazive in pozicije ter bi prenehali skrbeti glede svojega videza in zunanjega izgleda? Kakšna celovita osvoboditev bi se porajala iz tega – ne samo za njih, temveč tudi za soljudi iz njihove okolice? Kaj dela ljudi bolj vredne ljubezni – kar je konec koncev bolj prijetno in osvobajajoče – da se morajo boriti za spoštovanje in priznanje drugih ali da si pridobijo simpatijo drugih s svojo avtentičnostjo, pristnostjo in iskreno skromnostjo? Ko smo osvobojeni notranje prisile, da moramo vedno izgledati "super", smo deležni neprecenljivega darila – tihega veselja modrosti, ko čutimo, da nas Bog brezpogojno sprejema, spremlja in ljubi. Priredba znanega besedila papeža Janeza XXIII nas lahko povabi k razbremenjujočemu načinu življenja: Samo za danes...

... si upam spremeniti merila.

... se ne uklonim pritisku, da moram biti vedno prvi in najboljši.

... si ne dovolim voditi ambicioznim mislim o prestižu.

... začnem opuščati tihe strahove o meni samem, o lastnem ugledu in kako izpadem pred drugimi. Začenjam postajati za drobec bolj svoboden. Bolj svoboden za praznovanje in veselje, bolj svoboden za srečanje z najbolj različnimi ljudmi, bolj svoboden za majhna življenjska darila človeške bližine in naklonjenosti.